

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Пазарджик, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Л. Пунтева

Членове: Красимир Ст. Комсалов
ИВАНИНА ИГН. ИВАНОВА

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
като разгледа докладваното от Кристина Л. Пунтева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20235200600845 по описа за 2023 година

С Присъда №54 от 31.07.2023 година, постановена по НЧХД №369/2023 година на Пазарджишкия районен съд, е признат подсъдимия Д. Н. Г. за виновен в това, че на 31.08.2022 година в град Пазарджик около 22:30 часа до заведение за бързо хранене, намиращо се на *****, е причинил лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, на тъжителя Н. Г. Л. от град Пазарджик - престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78 А, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност за престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК и му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1500 лева, платими в полза на държавата по сметка на съдебната власт.

Осъден е подс.Г. да заплати на Н. Г. Л. сумата в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди.

Осъден е подс.Г. да заплати сумата от 200 лева, представляваща държавна такса върху уважения граждански иск, платима в полза на Районен съд – Пазарджик.

Осъден е подс.Г. да заплати на Н. Г. Л. направените по делото разноски в размер на 512 лева.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от подс.Д. Н. Г. и защитника му адв.В. П. от АК-Пазарджик.Твърди се,че постановената присъда е неправилна,тъй като е несправедлива,противоречи на материалния закон и е постановена при съществено нарушение на процесуалните правила,довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия.Иска се да бъде отменена присъдата,като се постанови нова,с която подс.Г. да бъде признат за невиновен.Иска се и отмяна на присъдата в частта,с която е уважен гражданския иск за сумата от 5000 лева-обезщетение за неимуществени вреди,в частта относно присъдената държавна такса и в частта относно разноските.Твърди се,че съдът е допуснал свидетел,който бил в залата,да бъде разпитан след даване на обяснение от подсъдимия.Твърди се,че съдът уважил гражданския иск в прекомерен размер,без да има данни за търпените от тържителя болки и страдания и за продължителността им,както и не било отчетено съпричиняване от страна на тържителя.Не се сочат нови доказателства.

По делото е постъпило и допълнение към въззивната жалба от защитника на подсъдимия-адв.П.,в което се изтъкват подробни доводи за съществени процесуални нарушения,довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.Сочи се,че тържителят не бил поискал назначаването по делото на Съдебно-медицинска експертиза,а от своя страна съдът няма медицинска компетентност.Излагат се и подробни съображения относно нарушение на материалния закон,като не ставало ясно,каква е правната квалификация на деянието според първоинстанционния съд – дали е по чл.130,ал.1 и 2 от НК или само по чл.130,ал.1 от НК,взети ли са предвид уврежданията по чл.130,ал.2 от НК.Твърди се,че съдът бил длъжен да приложи нормата на чл.130,ал.3 от НК.Твърди се,че наложеното наказание е явно несправедливо,като гражданският иск също не е следвало да бъде уважаван в пълен размер.

Иска се първоинстанционната присъда да бъде отменена,като подсъдимият бъде признат за невиновен,като присъдата се отмени и в гражданскоправната ѝ част,в частта от присъдената държавна такса и разноски.

Алтернативно се иска съдът да приложи чл.130,ал.3 от НК.

Алтернативно се иска да се намали наложеното на подсъдимия административно наказание глоба – под минимума от 1000 лева на основание чл.55 от НК,тъй като по делото били налице многобройни смекчаващи обстоятелства.

Алтернативно се иска намаляване на присъденото обезщетение по предявения граждански иск до 500 лева.

Твърди се,че е налице съпричиняване от страна на тъжителя в размер на 4/5,поради което следва да се присъди на тъжителя обезщетение в размер на 1/5 от 500 лева-100 лева,като се отхвърли гражданския иск до размера от 5000 лева.

Претендират се сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса.

Алтернативно се иска отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Прави се искане за разпит на свидетел.

Жалбата и допълнението към нея се поддържат в съдебно заседание.Твърди се,че тъжбата не отговаряла на изискванията,тъй като нямало точно описание на обстоятелствата.Твърди се,че чисто формално били нарушени правата на подсъдимия,тъй като на същия не било дадено право на лична защита и на последна дума според протокола от последното съдебно заседание на първоинстанционния съд.Твърди,че подсъдимият бил многократно обиждан и затова в крайна сметка нанесъл шамар на тъжителя.

Подсъдимият иска да бъде оправдан,като твърди,че е бил обиждан.

Повереникът на ответника по жалбата-частен тъжител адв.Л. и частният тъжител поддържат становище, че жалбата е неоснователна и молят да се потвърди присъдата като правилна, обоснована и законосъобразна. Не сочат нови доказателства.

Пазарджишкият окръжен съд,като взе предвид доводите на страните и провери изцяло така атакувания съдебен акт съгласно правилата на чл.314 от НК,прие за установено следното:

Жалбата е частично основателна.

В пълно съответствие със събраните и проверени по предвидения

процесуален ред по делото доказателства първоинстанционният съд е приел за установено, че подсъдимият Д. Н. Г. на 31.08.2022 година в град Пазарджик около 22:30 часа до заведение за бързо хранене, намиращо се на *****, е причинил лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, на тъжителя Н. Г. Л. от град Пазарджик.

За да направи този извод, първоинстанционният съд е кредитирал показанията на свидетелите М., Д., В. и К., приетото по делото СМУ и предявения звукозапис от РЦ 112 - Кърджали, които си кореспондират относно релевантните факти, не си противоречат и се допълват.

Настоящата инстанция приема за установено следната фактическа обстановка:

През лятото на 2022 година тъжителят Н. Л. работил в заведение за бързо хранене „*****“, намиращо се на ***** в град Пазарджик. Вечерта на 31.08.2022 година около 22.30ч. тъжителят Л. бил на работното си място, като обслужвал клиенти заедно с колегите си – св. А. В. и св. К. Т.. В непосредствена близост до тях на касата работела св. М. Д.. Тъжителят Л. и свидетелите В. и Т. си разказвали вицове и се смеели, докато работели.

Около 22.30 часа в заведението влязъл подсъдимият Д. Г., който приближил към щанда, зад който работели тъжителя и свидетелите В. и Т., за да получи поръчката си, обслужвана от тъжителя Л.. Отвън на една от масите били дошлите с подсъдимия свидетели – Я. Г. и С. Г.. На друга маса пред заведението бил св. М. М.. На опашката, на която се чакало за получаване на поръчка, бил и св. К. К..

Подсъдимият Г., докато чакал да бъде обслужен, решил, че момчетата зад щанда се смеят на него, поради което настоятелно приканил тъжителя Л. да излезе пред заведението, но тъжителят останал зад щанда, продължавайки да работи. Докато св. К. чакал поръчката си, подсъдимият Г. излязъл и отново влязъл в заведението, отишъл до щанда, зад който работел тъжителя, и за втори път агресивно подканил тъжителя Л. да излезе отвън. Тъжителят отново останал на работното си място, игнорирайки подсъдимия и без да реагира на казаното му от него, като дори и св. К., наблюдавайки случващото се, казал на тъжителя да не излиза.

След като намиращите се в заведението клиенти били обслужени,

тъжителят Л., св. В. и св.Д. излезли пред заведението на въздух, тъй като вътре било много горещо.Св.Т. останал вътре в заведението,за да избърше плотовете и да измете.

Първи излязъл тъжителят Л. и в момента , в който вече бил отвън,подсъдимият Г. приближил тъжителя и му нанесъл няколко юмручни удара в областта на лицето.В резултат на тези удари потекла кръв от носа на тъжителя, който бил видимо стресиран и много притеснен, а св.Д. започнала да крещи и да вика по адрес на подсъдимия, да спре да удря тъжителя.

Св.К. също чул виковете на св.Д., видял разкъравения нос на тъжителя и сигнализирал на тел.112 от собствения си телефон.

Св.Т. видял отвътре от заведението,че изведнъж навън настана някаква суматоха,като в следващия момент в заведението влязъл тъжителя,като от носа му течала кръв.Св.Т. дал салфетки на тъжителя,за да попие кръвта.

Подсъдимият Г. и свидетелите Я. Г. и С. Г., след като разбрали, че е подаден сигнал до полицията, опитали да си тръгнат, насочвайки се към автомобила, с който били дошли, но св.М. забелязал това и започнал да снима с телефона си както подсъдимия, така и номера на автомобила. След малко дошли полицейските служители – свидетелите Б.М. и С.Я.,които пристъпили към изпълнение на служебните си задължения.

Веднага на следващия ден – 01.09.2022 година сутринта тъжителят Л. бил освидетелстван от съдебен лекар, като му било издадено Съдебно-медицинско удостоверение/СМУ/№201/2022 година.В предварителните сведения тъжителят е съобщил на съдебния лекар и е записано от него в СМУ,че е бил бит предния ден – 31.08.2022 година около 22,30 часа в град Пазарджик пред заведението,в което работи,от непознато лице,което го е удряло с юмруци по лицето,като се оплаква от болки в лицето и главата.При освидетелстването на тъжителя съдебният лекар е констатирал следните травматични увреждания,всички в областта на главата: *****;
оточна и синкаво кръвонаседната носна пирамида; *****.,
***** _ *****

Цепковидната рана по горната устна е причинила на тъжителя временно разстройство на здравето,неопасно за живота по смисъла на чл.130,ал.1 от

НК,а ***** са причинили на тъжителя болка по смисъла на чл.130,ал.2 от НК.

Видно е от СМУ,че според съдебния лекар д-р П. тези травматични увреждания са получени в резултат на действието на твърд,тъп предмет,чрез удар с или върху такъв и добре отговарят да са получени така,както е съобщил пострадалият тъжител в предварителните сведения.

От въззивната инстанция е допусната Съдебномедицинска експертиза по писмени данни,като е изготвено заключение от вещото лице съдебен лекар д-р П. М..Заключението е прието по делото като неоспорено от страните,като съдът го кредитира изцяло като компетентно и добросъвестно изготвено.В заключението са описани телесните увреждания на тъжителя Л.,описани и в цитираното по-горе СМУ.Относно възможния механизъм на получаването им от заключението става ясно,че те са в резултат на действието на твърд тъп предмет – директно и допирателно,като общ механизъм.Травматичните увреждания са разположени в областта на лицето,**но в различни негови зони и не могат да се получат в съвкупност от единично действие на травмиращия предмет.**С оглед на тяхната характеристика и локализация може да се твърди,че **пострадалият е получил не по-малко от 2-3 удара с ръка.******* е причинила временно разстройство на здравето,неопасно за живота,за период от **6-7 дни.**Останалите увреждания-***** **около 4-5 дни.**

В съдебно заседание вещото лице д-р М. обясни,че на тъжителя е било причинено охлузване в корена на носа в дясно,което може да даде оскъдно кървене.***** на тъжителя също може да даде кървене,но то е в устата и може да даде *****,но може и да няма такова.Вещото лице сочи,че **е възможно твърдят тъп предмет,с който са нанесени ударите на тъжителя,да е юмрук и най-вероятно е юмрук,съдейки от формата и локализацията на самите увреждания.**От разпита на вещото лице се установява също,че описаните увреждания **не могат да се получат от удар с шамар,**а са получени от предмет с ограничена контактна повърхност,докато,когато се удря с шамар,уврежданията са в по-голяма плоскост и обикновено са разположени по бузите,докато при тъжителя такива увреждания не са констатирани и описани.

Горната фактическа обстановка настоящата инстанция възприе,като

кредитира изцяло показанията на свидетелите Д.,В. и К.,отчасти обясненията на подс.Г. и отчасти показанията на свидетелите М.,Я.,М.,Т.,Я. и С. Г.и. Горната фактическа обстановка съдът възприе и въз основа на приетото по делото СМУ,писмо и звукозапис от РЦ 112 - Кърджали,както и приетото по делото заключение по назначената Съдебномедицинска експертиза.

Относно основния релевантен факт - че подс.Г. на процесната дата,място и час е нанесъл юмручни удари в областта на главата на тъжителя,като му е причинил леките телесни повреди,описани по-горе,показанията на свидетелите преки очевидци Д.,В. и М. не си противоречат и се допълват.Показанията на тези свидетели кореспондират изцяло и с приетото по делото СМУ,в което са описани уврежданията на тъжителя,като тези увреждания са локализирани там,където сочат тези свидетели,че тъжителят е бил удрян от подсъдимия,и са причинени според СМУ по начина,описан от тъжителя пред съдебния лекар,който начин е описан и от тези свидетели – чрез нанесени няколко юмручни удари от подсъдимия в главата на тъжителя.Свидетелите К. и Т. установяват съвсем добросъвестно в показанията си,че не са видели точно момента,в който подсъдимият е нанасял ударите на тъжителя,но и двамата са видели,че е настанала суматоха,като след това са видели,че от носа на тъжителя тече кръв.Случилото се е възмутило св.К.,като го е накарало да се обади веднага на телефон 112,а св.Т. е оказал помощ на тъжителя,като му е дал салфетки,за да избърше потеклата от носа му кръв.Във връзка с подадения сигнал на място са пристигнали и полицейските служители М. и Я.

Показанията на преките свидетели очевидци за броя,локализацията и начина на нанасянето на ударите от подсъдимия на тъжителя изцяло кореспондират и с приетото по делото заключение по назначената Съдебномедицинска експертиза,както и с допълнителните обяснения, дадени от вещото лице д-р М. при разпита му в съдебно заседание.От това заключение и от разпита на вещото лице д-р М. става ясно,че ударите,нанесени от подсъдимия на тъжителя,са категорично повече от един,като уврежданията не са вследствие на шамар,а се касае по всяка вероятност за не по-малко от *****

Същевременно и св.Д. установява за нанесени повече от един юмручни удари по лицето на тъжителя,и св.М.,и св.В..

При тези кредитирани по-горе гласни доказателства,които се подкрепят изцяло от приетото по делото СМУ,заклучението по назначената СМЕ и разпита на вещото лице д-р М. в съдебно заседание пред въззивната инстанция,настоящата инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд,че не следва да се кредитират обясненията на подсъдимия,че бил ударил само един шамар в лицето на тъжителя.За един шамар само говорят и свидетелите Я. Г. и С. Г.. Показанията на тези свидетели в тези им части също не следва да бъдат кредитирани,тъй като те се опровергават от кредитираните от съда по-горе доказателства.Съдът не кредитира показанията на св.Н. Г.,пред когото подсъдимият,който му е син, изобщо не е споменал „*****“.Този свидетел не е очевиден,като разказаното му от собствения му син се опровергава от кредитираните по-горе доказателства.

Първоинстанционният съд е направил задълбочен анализ и на показанията на св.М.,като е посочил ясно,кои части от показанията му кредитира и защо,както и кои не и защо.Въпреки известните противоречия между показанията на този свидетел очевиден и показанията на останалите двама очевидци-свидетелите Д. и В.,между показанията на тези трима свидетели няма противоречия относно основния факт - че подсъдимият безпричинно е нападнал тъжителя пред заведението за бързо хранене на ***** в град Пазарджик,като му е нанесъл няколко юмручни удара в лицето.

Обосновано първоинстанционният съд е приел,че агресията на подсъдимия е била непредизвикана,като тъжителят не е отправил преди това никакви обиди към подсъдимия,включително и твърдените от него и свидетелите Я.,С. и Н. Г.и,както и не е замахвал към него и не го е удрял преди това.Св.Н. Г. не е очевиден на случилото се,а и освен това се установява от неговите показания,че подсъдимият изобщо не му е съобщил,че е удрял тъжителя.Следва да се отбележи обаче,че самият подсъдим е установил,че самият той не е бил удрял.Показанията на свидетелите Я. и С. Г.и и обясненията на подсъдимия за нанесени обиди и удари се опровергават от показанията на свидетелите М.,Д. и В.,разпитани пред първоинстанционния съд,както и от показанията на св.Т.,разпитан пред въззивната инстанция.Същият е бил вътре в заведението,когато подсъдимият

е дошъл да поръча,и този свидетел също установява,че са си разказвали вицове с колегите,като не е имало нещо обидно в съдържанието им.

Първоинстанционният съд прецизно и подробно е обсъдил и противоречията между показанията на свидетелите Я. и С. Г.и и обясненията на подсъдимия относно това,посягал ли е тъжителят с ръка към подсъдимия,бутал ли го е.Така св.Я. Г. твърди,че тъжителят бил посегнал с ръка към подсъдимия и тогава подсъдимият му бил ударил шамар през устата.Против на св.Я. Г. св.С. Г. изобщо не заявява, тъжителят да е посягал към подсъдимия,а сочи,че подсъдимият му бил ударил един шамар.В противоречие както с показанията на първия свидетел,така и с показанията на втория свидетел,подсъдимият твърди нещо различно – че отишъл към тъжителя,който го бил бутнал с ръка през гърдите и тогава подсъдимият му бил ударил един шамар в лицето.

При всички тези противоречия обосновано съдът не е кредитирал тези гласни доказателства,още повече,че по-горе настоящата инстанция изложи вече съображения относно това,че ударите,които са нанесени,са били не под формата на един шамар,а като няколко юмручни удара.

При тези доказателства обосновано и законосъобразно първоинстанционният съд е приел,че не е налице хипотезата на чл.130,ал.3 от НК и няма никакво основание да се прилага института на реторсията.Основание за това няма и в съдържанието на обаждането на св.К. на телефон 112.Първоинстанционният съд подробно е анализирал съдържанието на звукозаписа,като е взел предвид и показанията на св.К.,дадени в съдебно заседание,като става ясно,че подсъдимият безпричинно е нанесъл побой на тъжителя и св.К. силно е бил възмутен от случващото се,коментирайки „*****“.Този свидетел е бил и очевиден на отправената преди побоя агресивна покана от страна на подсъдимия по отношение на тъжителя вътре в заведението.

Аргументирано първоинстанционният съд е обсъдил и показанията на двамата полицаи М. и Я.дошли на място след подадения сигнал на телефон 112.И двамата свидетели са пристигнали,след като подсъдимият вече е бил нанесъл ударите на тъжителя.Св.М. обаче установява,че пред него пострадалият тъжител е заявил,че е бил ударен от клиент.Вярно е,че и двамата полицаи не установяват да са видели кръв по тъжителя или

насиняване.Както се установи обаче от показанията на свидетелите очевидци,посочени по-горе,след ударите носът на тъжителя е кървял,като той е влязъл вътре в заведението,където св.Т. му е оказал помощ и му е дал салфетки да се избърше.При това положение е напълно възможно,идвайки след това,двамата полицаи да не са видели кръв по тъжителя.Също така в съдебно заседание вещото лице д-р М. обясни,че на тъжителя е било причинено охлузване в корена на носа в дясно,което може да даде **оскъдно** кървене,а ********* на тъжителя също може да даде кървене,но то е в устата и може да даде *********,но **може и да няма такова**.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция счита,че първоинстанционният съд обосновано и законосъобразно е приложил материалния закон,като е приел,че от обективна и субективна страна подс.Г. е осъществил състава на чл.130,ал.1 от НК на процесната дата,време и място,причинявайки лека телесна повреда на тъжителя, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК,представляваща цепковидна рана на горната устна.Извън това увреждане обосновано и законосъобразно съдът е приел,че останалите причинени от подсъдимия на тъжителя телесни увреждания,описани подробно по-горе,представяват също лека телесна повреда,но по смисъла на чл.130,ал.2 от НК.Същите обаче се поглъщат от по-тежко наказуемата лека телесна повреда по чл.130,ал.1 от НК,като напълно законосъобразно съдът е приел,че подсъдимият следва да бъде признат за виновен и осъден само по по-тежко наказуемия състав за лека телесна повреда по чл.130,ал.1 от НК.Аналогично при евентуално наличие на средна или тежка телесна повреда и наред с това на лека телесна повреда,леките телесни повреди биха били погълнати от едно обвинение по по-тежко наказуемия състав за средна или тежка телесна повреда и не би имало отделно обвинение за тях.В този смисъл съдебната практика е трайна и непротиворечива.

С оглед гореизложеното настоящата инстанция счита,че първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон,като възраженията в тази насока на защитата са изцяло неоснователни.

Законосъобразно Пазарджишкият районен съд е приел, че спрямо подсъдимия следва да се приложи разпоредбата на чл.78А,ал.1 от НК, като същият бъде освободен от наказателна отговорност за извършеното от него

престъпление по чл.130,ал.1 от НК, като му се наложи административно наказание – глоба.Наложената на подс.Г. глоба е в размер на 1500 лева,който е близък до минималния,предвиден в закона,и е определен при явен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства.За да определи размер,който е малко над минималния от 1000 лева,първоинстанционният съд обосновава и приел,че престъплението е извършено на публично място,пред много хора на централен булевард в град Пазарджик,което не е спряло агресията на подсъдимия,който не е била предизвикана по никакъв начин от тъжителя.Поведението на подс.Г. е било и възмутително,за което свидетелства св.К..

С оглед горното настоящата инстанция счита,че размерът на определената административна глоба от първоинстанционния съд е справедлив и не следва да бъде намаляван,като въззивната жалба в тази ѝ част е неоснователна.Първоинстанционната присъда следва да бъде изцяло потвърдена в наказателноправната ѝ част.

Безспорно частният тъжител е претърпял неимуществени вреди-болки и страдания, от причинената му лека телесна повреда от подсъдимия, като тези болки и страдания следва да бъдат репарирани от подсъдимия.Първоинстанционният съд е приел,че следва да уважи предявения граждански иск по справедливост в пълен размер – за сумата от 5000 лева.

Настоящата инстанция счита,че размерът на така присъденото обезщетение е прекомерно завишен.За да направи този извод,съдът прецени броя и тежестта на уврежданията,както и времето,през което тъжителят е търпял болки и страдания от тези увреждания.Това време според вещото лице д-р М. е било в рамките на максимум една седмица.При това положение настоящата инстанция счита,че липсват доказателства по делото за по-продължителни страдания от страна на пострадалия,които да обосновават такъв по-голям размер на обезщетението,каквото е бил възприет от Пазарджишкия районен съд.С оглед гореизложеното настоящата инстанция счита,че сумата от **1500 /хиляда и петстотин/ лева** е достатъчна и справедлива, за да обезщети пострадалия за причинените му увреждания. Ще следва да се измени първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на пострадалия обезщетение за претърпени

неимуществени вреди в размер на 5000 лева, като се намали това обезщетение на 1500 лева.

Ще следва гражданския иск за разликата над 1500 лева до 5000 лева да се отхвърли като неоснователен.

Неоснователно е искането на защитата за намаляване на присъденото обезщетение и поради твърдяно съпричиняване от страна на пострадалия частен тъжител. По делото липсват каквито и да било доказателства за така твърдяното съпричиняване.

Ще следва да се измени присъдата и в частта относно дължимата държавна такса от подс.Г. върху уважената част на гражданския иск, като се намали тази държавна такса от 200 на 60 лева.

Присъдата следва да се потвърди в частта, в която подс.Г. е осъден да заплати на тъжителя Л. сторените от него разноски по делото в размер на 512 лева.

При извършената служебна проверка съдът не констатира и съществени процесуални нарушения, които да са били допуснати от първоинстанционния съд при разглеждането и решаването на делото, и които да налагат отмяна на присъдата само на това основание.

Неоснователно е възражението на защитата, че било ограничено правото на защита на подсъдимия, като следвало да се отмени първоинстанционната присъда и делото да се върне за ново разглеждане. Тъжбата, по която е било образувано НЧХД №369/2023 година, присъдата по което е предмет на настоящата въззивна проверка, съдържа достатъчно ясно и подробно описание на обстоятелствата, при които се твърди, че подсъдимият е извършил престъпление по отношение на тъжителя. В този смисъл не е съществувала никаква неяснота за подсъдимия и защитата му, да разберат в какво точно се обвинява подсъдимия, както и да се организира защитата му.

Неоснователно е и възражението на защитата, че на подсъдимия не било дадено право на лична защита и на последна дума при разглеждане на делото от първоинстанционния съд. Очевидно е, че такива са дадени именно на подсъдимия в края на последното съдебно заседание – видно от съдържанието на направените на два пъти изявления, записани в съдебния протокол, че се иска оправдаване, като е ясно, че се касае за чисто техническа грешка при

изписването на фамилията на подсъдимия в края на протокола,където при правото на лична защита и правото на последна дума вместо неговата фамилия Г. погрешно е посочена фамилията на частния тъжител Л..

Неоснователно е искането на защитата за присъждане на сторените по делото разноси,тъй като подсъдимият Г. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.130,ал.1 от НК,като въззивната инстанция потвърждава първоинстанционната присъда в наказателноправната ѝ част.

Ще следва подс.Г.,предвид признаването му за виновен и осъждането му,както и потвърждаване на присъдата в тази ѝ част,да заплати по сметка на Окръжен съд – Пазарджик сторените разноси за експертиза пред въззивната инстанция – в размер на 300 лева.

Воден от горното и на основание чл.337 от НПК и чл.338 от НПК Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда №54 от 31.07.2023 година,постановена по НЧХД №369/2023 година на Пазарджишкия районен съд, **в частта**, с която подсъдимият Д. Н. Г. е осъден да заплати обезщетение за причинени неимуществени вреди на Н. Г. Л., **и в частта** за дължимата държавна такса от подсъдимия Г. върху размера на уважения граждански иск, като **НАМАЛЯВА** обезщетението от 5000 лева на **1500 лева** и **ОТХВЪРЛЯ** този иск за разликата над 1500 лева до 5000 лева, като **НАМАЛЯВА** размера на дължимата държавна такса върху уважения граждански иск от 200 лева на **60 лева**.

ПОТВЪРЖДАВА Присъда №54 от 31.07.2023 година,постановена по НЧХД №369/2023 година на Пазарджишкия районен съд, **в останалата част**.

ОСЪЖДА подс.Д. Н. Г. от *****, **,*,*****,с ЕГН *****, да заплати по сметка на Окръжен съд – Пазарджик сторените разноси за експертиза пред въззивната инстанция – в размер на **300 лева**.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____